

Kurulu Düzen Dağınık Masa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Şubat 2019

Sus kaydı her döküm:

Fazlasıyla ıssız edimler.

Bir de

Kehanetini ihbar edenlerin sükuneti:

Ne düş'ü yaşatan tanrısal güçler

Bir içimlik her mermi yüreğimi tetikler:

Yoz sanrılarda kuytu ihbarlar;

Yalandan bozguna uğramış kanamalı şehir:

Ne sakınım ne de şehrin sakini:

Sanmaların gıyabında ters yüz olmuş esareti

Kimlere emanet etmeli?

Şimdi'nin karı kalmaz yarına:

Bir vukuat daha deklare ediyor sessizliği Tanrı'ya.

Sancılı olsa olsa geçkin şiirler:

Şiirlerin nazarında deli şairler:

Geçtim her şeyden, sevgili:

Kimi kime şikayet etmeli?

Yarılandı mevsim

Kamburum hepten çöktü:

Akıl fukarası bir yolcu olsam kime ne?

Kime ne donansam top tüfek:

Cebimde kaygılar sırtımda yarınlar;

Aşkın minvalinde bir sabır taşıyım

Palazlanmış her acı beyitlerden taşan

Gevrek ses tonunda ötenin

Kınında saklı ateş ve aşk:

Zanlı tarife deli fişek bünyemde

Açmadan kapanan o geçit.

Her zorbayı yola sokmak zor, azizim;

Sevgiden nasiplenmeyenleri gel de sor

Zulmün sahibine.

Nakarat aynı sunum aynı;

Yer aynı ve gök ve insan ve yalın bir hüküm:
Kim mi sordu, neden doğdun?
Kime sordum ki; sana ne?

Ayrık bir düş'ün saçılımı;
Aşkın görgüsüz hüznü;
Bir bendin tasviri;
Ulema yürekte vaveyla saklı:
Aşkın hünkarı hangi beyitse saçılan:
Açmaza giren söz birliği eden her fasıla.

Kiremitlerinde göğün hep eksik hep çatlak;
Atıl ruhlarda sevgi kesik; şebeke dolu:
Nal toplayan beti benzi atmış varlıktan
Yarına çıkar mı makamında
Çıkmazların sırttığı kabusların da çatlağında
Ne çok gazez ve yarım ağız sevmeler:
Kurulu düzen bazen dağınık masa;
Aşka biat yarılanmış miat
Kozasında el kadar coşku fırsat vermezler ki
Salınıp ermesine huzura.

Aşkın batılı bazen çözümsüz;
Yüreğin utku mu?
Gel de bana sor.
Sudan çıkmış heceler kadar sulu sepken
Dağılmışlığın mezar taşı
Nasıl da kesif aşkın böğründe o kayıtsız sitem:
Mağduriyetin bile açmaza girdiği masumiyetin
Göbek taşındaki sefaletine.

Öğün arası acılar:
Bal damlar yalancının ağızından
Basireti bağlanır kimine göre doğruların
Sonlanır da sonlanır yarının kehaneti.

Kah esareti kah kayıp ahvali şiirlerin
Rencide eder harfler her satır başı
Kanıksansa ne olacak ki?

Zabıt dűşkűnű kimi űair;
Sűklűm pűklűm sessizlikte volta atar her hece:
Derli toplu olmalđ oysa yazmazdan evvel
Huzuru da mimliyorsa zalim;
Kim űdeyecek kefareti?